

TUDOR MUȘATESCU

„9”

și vechi



Prin însuși actul său de naștere, teatrul are o destinație precisă : publicul. Așa cum are și omul una : viața.

Anti-teatru, adică contra teatrului.

Teatrul trebuie să fie, deopotrivă, școală elementară, catedră universitară, tribună politică, baricadă revoluționară, drapel național și desfătare colectivă.

Un teatru fără public este ca un mare restaurant cu mesele neocupate și în care mănâncă, numai cei pripășiți pe lângă crățițele din bucătărie.

„Vizionari” în teatru, da. „Viziuni”, nu !

Nu mă duc la teatru ca să „înțeleg” o piesă din care nu pricep nimic. Și, publicul, la fel.

Pe vremea burgheziei existau două feluri de spectatori : cei care se duceau la teatru ca să vadă și cei care se duceau ca să fie văzuți.

Teatrul „ermetic” nu se joacă cu casa închisă.

Numai teatrul încruntă sau descrețește, deopotrivă, frunțile spectatorilor.